

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**
Мін'юст

**Народному депутату України
Олексію МОВЧАНУ**

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001
тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83
E-mail: callcentre@minjust.gov.ua,
themis@minjust.gov.ua
Web: <http://www.minjust.gov.ua>,
код згідно з ЄДРПОУ 00015622

Шановний Олексію Васильовичу!

Міністерство юстиції України у зв'язку з Вашим депутатським зверненням від 18 липня 2024 року № 351д9/7-2024/160190 розглянуло доопрацьований проєкт Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про компенсацію за пошкодження та знищення окремих категорій об'єктів нерухомого майна внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України, та Державний реєстр майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України» щодо компенсації знищеного чи пошкодженого майна, що знаходиться на територіях ведення активних бойових дій або тимчасово окупованих російською федерацією» (реєстр. № 11161 від 10 квітня 2024 року) (далі – проєкт Закону), внесений на розгляд Верховної Ради України народними депутатами України Герасимовим А.В. та іншими, який готується до другого читання, і повідомляє про низку зауважень, частину яких висловлено в листі Мін'юсту від 08 травня 2024 року № 69809/5528-4- 24/8.1.1 та не враховано.

1. Проєктом Закону пропонується статтю 4 Закону України «Про компенсацію за пошкодження та знищення окремих категорій об'єктів нерухомого майна внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України, та Державний реєстр майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України» (далі – Закон) доповнити частиною двадцятою, відповідно до якої *об'єкти нерухомого майна, розташовані на територіях, на яких ведуться воєнні (бойові) дії або тимчасово окупованих російською федерацією та обстеження яких є неможливим у зв'язку із проведенням воєнних (бойових) дій, тимчасовою окупацією та/або оточенням (блокуванням), вважаються знищеними для цілей цього Закону. Перелік територій, на яких ведуться воєнні (бойові) дії або тимчасово окупованих російською федерацією, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованої*

російською федерацією території України, а також прилеглих до неї територій. Для цілей цього Закону об'єкт нерухомого майна вважається таким, що розташований на території, на якій ведуться воєнні (бойові) дії або тимчасово окупованій російською федерацією, за умови включення такої території до переліку територій, на яких ведуться воєнні (бойові) дії або тимчасово окупованих російською федерацією, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованої російською федерацією території України, а також прилеглих до неї територій, після набрання чинності Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженням Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX. Заява про надання компенсації за знищений об'єкт нерухомого майна на підставі частини двадцятої цієї статті подається у спосіб, визначений цією статтею. За наслідками отримання заяви про надання компенсації за знищений об'єкт нерухомого майна на підставі частини двадцятої цієї статті Комісією з розгляду питань щодо надання компенсації вирішується питання про можливість чи неможливість проведення обстеження об'єкта нерухомого майна, про що складається відповідний акт, який направляється заявнику протягом 10 календарних днів з дня подання заяви про надання компенсації.

По-перше, зазначені положення проєкту Закону, передбачаючи надання компенсації за фактом розташування об'єктів нерухомого майна на територіях, на яких ведуться активні бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, за відсутності документального підтвердження пошкодження або знищення таких об'єктів, не узгоджуються з концепцією Закону та передбаченими ним процедурами, а також містять ризик зловживань та нецільового використання бюджетних коштів.

По-друге, запропоновані зміни неминуче призведуть до збільшення видатків з державного бюджету. Водночас суб'єкт права законодавчої ініціативи не надав фінансово-економічного обґрунтування (у тому числі відповідні розрахунки) до проєкту Закону щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення збалансованості бюджету в разі його прийняття.

Відсутність належного фінансування запропонованих гарантій призведе до утворення заборгованості, та, як наслідок, може спричинити звернення осіб до судових органів, а невиконання рішень національних судів у зв'язку з відсутністю необхідних коштів – звернення до Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд).

У рішенні від 12 жовтня 2017 року у справі «Бурмич та інші проти України» Велика палата Європейського суду виключила із списку заяв, що підлягають розгляду, 12143 заяви проти України та встановила, що порушення прав, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод, свідчать про наявність в Україні системної проблеми тривалого невиконання рішень національних судів, винесених проти держави. Ця проблема спричинена наявністю у національному законодавстві соціальних гарантій, які не забезпечені

належними фінансовими ресурсами, а також відсутністю належного фінансування на виплату заборгованості минулих років.

У зв'язку з цим Комітет міністрів Ради Європи закликав Україну покращити планування бюджетного процесу, зокрема шляхом забезпечення відповідності між положеннями бюджетного законодавства та платіжними зобов'язаннями держави.

Комітет міністрів Ради Європи у рішенні, ухваленому на 1475-му засіданні, яке відбулося 19–21 вересня 2023 року, щодо виконання Україною рішень Європейського суду у групах справ «Юрій Миколайович Іванов проти України», «Жовнер проти України» та «Бурмич та інші проти України» підкреслив необхідність уникнення створення нових соціальних зобов'язань без забезпечення належного державного фінансування; у зв'язку з цим закликав Уряд та Верховну Раду України завершити перегляд відповідного соціального законодавства та забезпечити, щоб усі законодавчі пропозиції щодо створення нових бюджетних асигнувань мали належне фінансове забезпечення.

Таким чином, Європейський суд і Комітет міністрів Ради Європи наголошують, що держава має надавати такі гарантії, які може забезпечити наявними фінансовими ресурсами.

По-третє, з метою розробки та внесення пропозицій щодо засобів та правових інструментів відшкодування шкоди та збитків, завданих Україні внаслідок збройної агресії російської федерації, а також здійснення кроків щодо їх впровадження Указом Президента України від 18 травня 2022 року № 346/2022 створено робочу групу з розробки та впровадження міжнародно-правових механізмів відшкодування шкоди, завданої Україні внаслідок збройної агресії російської федерації, яка запропонувала концепцію міжнародного компенсаційного механізму та здійснює заходи щодо її реалізації.

Міжнародний компенсаційний механізм складатиметься з таких взаємопов'язаних елементів:

Реєстру збитків, який прийматиме заяви щодо завданих збитків, втрат чи шкоди;

Комісії з розгляду заяв, яка на основі інформації з Реєстру розглядатиме заяви та призначатиме компенсації;

Компенсаційного фонду, який буде джерелом виплат за рішеннями комісії та наповнюватиметься за рахунок конфіскованих за кордоном суверенних російських активів.

Резолюція Генеральної Асамблеї ООН № A/RES/ES-11/5, підтримана 14 листопада 2022 року 94 країнами, визначила, що російська федерація має бути притягнута до відповідальності за порушення міжнародного права в Україні, у тому числі шляхом виплати репарацій, а також визнала необхідність створення міжнародного репараційного механізму та рекомендувала створити міжнародний Реєстр збитків.

Резолюцією Комітету Міністрів Ради Європи про встановлення Розширеної часткової угоди про Реєстр збитків, завданих агресією російської федерації проти України, CM/Res(2023)3 від 12 травня 2023 року створено міжнародний Реєстр збитків, завданих агресією російської федерації проти України (далі – Реєстр збитків).

Інформуємо, що 43 країни та ЄС приєдналися до Розширеної часткової угоди про Реєстр збитків, завданих агресією російської федерації проти України, і стали Учасниками або Асоційованими членами Реєстру збитків.

02 квітня 2024 року в м. Гаага (Королівство Нідерланди) Реєстр збитків оголосив про початок прийому заяв про відшкодування збитків, втрат або шкоди, завданих російською агресією проти України. На сьогодні можливість подання заяв відкрита для першої категорії збитків А3.1 – пошкодження або знищення житлового нерухомого майна фізичних осіб. Очікується, що інші категорії будуть запуснені протягом року.

Резолюцією від 16 квітня 2024 року № 2539 (2024) Парламентська Асамблея Ради Європи закликала країни до приєднання до Реєстру збитків та створення міжнародного компенсаційного механізму.

Отже, питання компенсації за збитки, втрати та шкоду, завдані Україні внаслідок збройної агресії російської федерації, опрацьовується в контексті міжнародного компенсаційного механізму, з концепцією якого необхідно узгоджувати відповідні національні заходи.

Вважаємо передчасним прийняття проекту Закону, поки питання компенсації збитків та шкоди в межах міжнародного компенсаційного механізму остаточно не врегульовано.

По-четверте, проект Закону містить внутрішню неузгодженість в частині положень щодо проведення обстеження об'єкта нерухомого майна.

Так, у частині двадцятій статті 4 Закону передбачається, що *Комісією при розгляді заяви вирішується питання про можливість чи неможливість проведення обстеження об'єкта нерухомого майна.*

Водночас проектом Закону пропонується доповнити пункт 4 частини першої статті 6 Закону, передбачивши, що *Комісією забезпечується проведення обстеження об'єкта (крім випадків його проведення до розгляду або у разі розгляду заяви про надання компенсації за знищений об'єкт нерухомого майна на підставі частини двадцятої статті 4 цього Закону).*

Тобто, з одного боку, пропонується встановити, що Комісія має вирішити питання про можливість чи неможливість проведення обстеження, а з іншого – проект Закону містить пряму вказівку на те, що обстеження такої категорії об'єктів не проводиться.

По-п'яте, вважаємо за доцільне звернути увагу, що положеннями деяких законодавчих актів, зокрема Кодексу України з процедур банкрутства, Закону України «Про виконавче провадження», передбачено затвердження переліку територій, на яких *ведуться (велися) бойові дії*, або тимчасово окупованих російською федерацією, *центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованої російською федерацією території України.*

2. Проектом Закону пропонується статтю 4 Закону доповнити частиною двадцять першою у такій редакції:

«21. До заяви про надання компенсації за знищений об'єкт нерухомого майна на підставі частини двадцятої цієї статті, крім документів, передбачених частиною сьомою цієї статті, додається нотаріально посвідчена заява, за якою заявник зобов'язується відчужити у власність держави/територіальної громади об'єкт нерухомого майна, щодо якого отримується компенсація, та відступити

державі/територіальній громаді право вимоги до російської федерації щодо відшкодування збитків за знищений об'єкт нерухомого майна, завданих внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України, в обсязі отриманої компенсації, у разі отримання компенсації за такий об'єкт нерухомого майна...».

Крім того, проектом Закону пропонується частину шістнадцяту статті 8 Закону доповнити новим абзацом такого змісту:

«Одночасно із нотаріальним посвідченням договору про придбання об'єкта житлової нерухомості (у тому числі інвестування/фінансування його будівництва), земельної ділянки, на якій розташовано такий об'єкт, частки у праві власності на таке майно з використанням житлового сертифіката та проведенням державної реєстрації прав у результаті вчинення такої нотаріальної дії нотаріусом здійснюється державна реєстрація прав за наслідками відчуження у власність держави/територіальної громади об'єкта нерухомого майна, щодо якого отримується компенсація, на підставі нотаріально посвідченої заяви, передбаченої частиною двадцять першою статті 4 цього Закону. У разі здійснення компенсації за рахунок коштів державного бюджету право власності на такий об'єкт нерухомого майна набуває держава, а в разі здійснення компенсації за рахунок коштів місцевого бюджету – відповідна територіальна громада. Право вимоги до російської федерації щодо відшкодування збитків за знищений об'єкт нерухомого майна, завданих внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України, набувається державою/територіальною громадою з моменту нотаріального посвідчення договору про придбання об'єкта житлової нерухомості (у тому числі інвестування/фінансування його будівництва), земельної ділянки, на якій розташовано такий об'єкт, частки у праві власності на таке майно з використанням житлового сертифіката».

Тобто пропонованими положеннями передбачається визначити механізм *«відчуження у власність держави/територіальної громади об'єкта нерухомого майна, щодо якого отримується компенсація, та відступлення державі/територіальній громаді права вимоги до російської федерації щодо відшкодування збитків за знищений об'єкт нерухомого майна, завданих внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України».*

Слід зазначити, що на сьогодні частиною вісімнадцятою статті 8 Закону встановлено, що одночасно з наданням грошової компенсації за знищений об'єкт нерухомого майна шляхом перерахування грошових коштів на поточний рахунок отримувача компенсації із спеціальним режимом використання для будівництва будинку садибного типу, садового або дачного будинку або фінансування придбання об'єкта житлової нерухомості (у тому числі інвестування/фінансування його будівництва), земельної ділянки, на якій розташовано такий об'єкт, частки у праві власності на таке майно з використанням житлового сертифіката отримувач компенсації укладає договір про відступлення державі/територіальній громаді права вимоги до російської федерації щодо відшкодування збитків за знищений об'єкт нерухомого майна, завданих внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської

федерації проти України, в обсязі отриманої компенсації у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Крім того, відповідно до пункту 12 Порядку надання компенсації за знищені об'єкти нерухомого майна, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 травня 2023 року № 600 (далі – Порядок), заява про надання компенсації є *приєднанням отримувача компенсації до договору про відступлення державі/територіальній громаді права вимоги до російської федерації щодо відшкодування збитків за знищений об'єкт нерухомого майна, завданих внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України*, в обсязі отриманої компенсації, форма якого наведена в додатку 2 відповідного Порядку.

Тобто механізм відступлення права вимоги уже нормативно врегульований.

Щодо передачі у власність держави/територіальної громади об'єкта нерухомого майна, щодо якого отримується компенсація, варто звернути увагу, що з огляду на положення частини двадцятої статті 8 Закону у редакції проєкту Закону *знищеними* передбачається визначати всі об'єкти нерухомого майна, розташовані на територіях, на яких ведуться воєнні (бойові) дії або тимчасово окупованих російською федерацією та обстеження яких є неможливим у зв'язку з проведенням воєнних (бойових) дій (блокуванням).

Тобто йдеться про фактично знищені об'єкти і про об'єкти, які можуть бути не знищеними, однак їх фактичний стан можна буде оцінити після завершення бойових дій на відповідних територіях.

У цілому механізм компенсації, закріплений у Законі та деталізований у Порядку, ґрунтується на тому, що власники знищених об'єктів нерухомості для отримання компенсації проводять державну реєстрацію припинення права власності на відповідні об'єкти нерухомості та здійснюють відступлення державі/територіальній громаді права вимоги до російської федерації щодо відшкодування збитків за знищений об'єкт нерухомого майна.

Зауважуємо, що знищеними вважаються об'єкти, які стали непридатними для використання за цільовим призначенням та відновлення яких є неможливим шляхом поточного або капітального ремонту, реконструкції, реставрації чи економічно недоцільним (пункт 4 частини першої статті 1 Закону).

Визначений на сьогодні механізм надання компенсації виглядає логічним з точки зору його структури і алгоритму дій суб'єктів цих відносин.

Передача у власність держави/територіальної громади нерухомого майна по суті є відчуженням майна – переходом права власності від одного власника до іншого. Такий перехід відповідно до вимог законодавства потребує вчинення нотаріальних дій та проведення державної реєстрації.

Аналіз пропонуваного проєктом Закону змін дозволяє зробити висновок, що *«нотаріально посвідчена заява, за якою заявник зобов'язується відчужити у власність держави/територіальної громади об'єкт нерухомого майна, щодо якого отримується компенсація»* та на підставі якої здійснюється державна реєстрація прав у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, за своїм змістом є *правочином щодо відчуження нерухомого майна*.

У зв'язку з цим слід зазначити, що відповідно до положень цивільного законодавства правочини щодо відчуження нерухомого майна підлягають обов'язковому нотаріальному посвідченню.

Згідно зі статтею 34 Закону України «Про нотаріат» (далі – Закон¹) нотаріуси посвідчують правочини (договори), у тому числі щодо відчуження нерухомого майна.

При посвідченні вказаних правочинів нотаріуси застосовують загальні вимоги, встановлені законодавством для посвідчення договорів щодо відчуження нерухомого майна.

Положеннями статей 54, 55 Закону¹, пунктами 1, 2 глави 2 розділу II Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 22 лютого 2012 року № 296/5, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 22 лютого 2012 року за № 282/20595, встановлено, що нотаріуси посвідчують правочини, які згідно із законом підлягають обов'язковому нотаріальному посвідченню. Нотаріус при вчиненні нотаріальної дії перевіряє, *чи відповідає зміст посвідчуваного ним правочину вимогам закону і дійсним намірам сторін.*

Договори про відчуження майна посвідчуються за умови подання документів, *що підтверджують право власності на майно, що відчужується або за наявності державної реєстрації права власності на таке майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.*

Крім документа, що посвідчує право власності на житловий будинок, квартиру, садибу та інше нерухоме майно, право власності на яке підлягало реєстрації відповідно до законодавства, що діяло на момент його виникнення, та не зареєстроване в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, *долучається документ, що підтверджує державну реєстрацію права власності на це майно* (крім випадків, коли відомості про державну реєстрацію права власності містяться в Реєстрі прав власності на нерухоме майно, який є архівною складовою частиною Державного реєстру речових прав на нерухоме майно).

У разі якщо подані документи не містять усіх передбачених законодавством відомостей або в таких документах міститься суперечлива інформація, нотаріус може запитувати від відповідних суб'єктів (органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, які видавали такі документи) інформацію (довідки, копії документів тощо), необхідну для вчинення нотаріальної дії.

При посвідченні договорів про відчуження або заставу житлового будинку, квартири, дачі, садового будинку, гаража, земельної ділянки, іншого нерухомого майна, об'єкта незавершеного будівництва, майбутнього об'єкта нерухомості, транспортних засобів *перевіряється відсутність будь-якої заборони відчуження або арешту майна.*

Перевірка відсутності податкової застави, заборони відчуження або арешту майна, обтяження нерухомого майна іпотекою здійснюється нотаріусом шляхом безпосереднього доступу до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

У разі наявності заборони відчуження майна, обтяження його іпотекою договір про відчуження такого майна посвідчується за згодою кредитора, крім встановлених законом випадків, коли відчуження такого майна заборонено.

Відповідно до статті 49 Закону¹ нотаріус відмовляє у вчиненні нотаріальної дії, якщо, зокрема, вчинення такої дії суперечить законодавству України; *не*

подано відомості (інформацію) та документи, необхідні для вчинення нотаріальної дії.

У зв'язку з викладеним варто звернути увагу на ризики, які можуть виникнути у зв'язку з необхідністю посвідчення нотаріусом заяви, за якою заявник зобов'язується відчужити у власність держави/територіальної громади об'єкт нерухомого майна, щодо якого отримується компенсація, та у разі настання яких нотаріус відмовить у вчиненні нотаріальної дії, що у свою чергу спричинить неможливість реалізації положень, передбачених проектом Закону.

Так, зокрема, до таких ризиків належать:

неможливість перевірити відомості про державну реєстрацію нерухомого майна, що відчужується, право власності на яке підлягало реєстрації відповідно до законодавства, що діяло на момент його виникнення, у разі відсутності таких відомостей у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно та ненадання особою документів, що підтверджує державну реєстрацію права власності на це майно;

неможливість нотаріусом особисто запитувати від відповідних суб'єктів (органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, які видавали такі документи) інформацію (довідки, копії документів тощо), необхідну для вчинення нотаріальної дії, у разі якщо подані документи не містять усіх передбачених законодавством відомостей або в таких документах міститься суперечлива інформація.

Зазначені ризики можуть виникнути, наприклад, якщо уповноважені суб'єкти, які могли надати особі, що звернулася за вчиненням нотаріальної дії, або нотаріусу на його запит відповідні документи/відомості, необхідні для вчинення нотаріальних дій, припинили своє функціонування внаслідок перебування на території ведення активних бойових дій або тимчасово окупованій території; або якщо внаслідок бойових дій архівні документи було знищено.

Крім того, відповідно до статті 182 Цивільного кодексу України право власності та інші речові права на нерухомі речі, обтяження цих прав, їх виникнення, перехід і припинення підлягають державній реєстрації.

У зв'язку з цим у разі прийняття проекту Закону в пропонованій редакції існують ризики виникнення проблем під час практичного застосування окреслених положень як у частині вчинення нотаріальних дій, так і проведення державної реєстрації переходу права власності на такі об'єкти на користь держави або територіальної громади.

3. Проектом Закону пропонується доповнити Закон новою статтею 7-1, у частині третій якої визначити, що за результатами розгляду заяви про відкликання заяви про надання компенсації за пошкоджений/знищений об'єкт нерухомого майна Комісією з розгляду питань щодо надання компенсації приймається рішення, яке підлягає затвердженню рішенням виконавчого органу ради, військової адміністрації населеного пункту або військово-цивільної адміністрації населеного пункту протягом п'яти календарних днів з дня прийняття Комісією з розгляду питань щодо надання компенсації відповідного рішення. *Копії таких рішень завантажуються посадовою особою виконавчого органу ради, військової адміністрації населеного пункту або військово-цивільної*

адміністрації населеного пункту до Реєстру пошкодженого та знищеного майна протягом п'яти робочих днів з дня прийняття відповідного рішення.

Тобто пропонується надати строк у 5 днів для затвердження рішення Комісії рішенням виконавчого органу ради, військової адміністрації населеного пункту, військово-цивільної адміністрації населеного пункту. Крім того, визначається, що копії таких рішень завантажуються посадовою особою виконавчого органу ради, військової адміністрації населеного пункту, військово-цивільної адміністрації населеного пункту до Реєстру протягом 5 днів.

Пропоноване не відповідає принципу правової визначеності, оскільки залишає відкритим питання про те, яке саме рішення має бути завантажено до Реєстру: рішення Комісії (про задоволення заяви особи) чи рішення виконавчого органу ради, військової адміністрації населеного пункту, військово-цивільної адміністрації населеного пункту про затвердження рішення Комісії.

При цьому, якщо йдеться про завантаження до Реєстру саме рішення Комісії, виникає ситуація, коли відповідним посадовим особам вищезазначених суб'єктів публічної влади буде потрібно в останній день, відведений для затвердження рішення Комісії, завантажити її рішення до Реєстру.

Також проект Закону в частині визначення строку завантаження відповідного рішення за результатами розгляду заяви про відкликання заяви про надання компенсації за пошкоджений/знищений об'єкт нерухомого майна не узгоджується з базовими положеннями Закону України «Про адміністративну процедуру», який регулює відносини органів виконавчої влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, інших суб'єктів, які відповідно до закону уповноважені здійснювати функції публічної адміністрації, з фізичними та юридичними особами щодо розгляду і вирішення адміністративних справ шляхом прийняття та виконання адміністративних актів.

Відповідно до абзацу другого частини третьої статті 75 Закону України «Про адміністративну процедуру» адміністративний акт доводиться до відома особи невідкладно, а за наявності обґрунтованих причин – *не пізніше трьох робочих днів з дня його прийняття.*

Таким чином, з огляду на наведене Мін'юст не підтримує прийняття проекту Закону в пропонованій редакції.

Вважаємо, що остаточну позицію стосовно проекту Закону має виробити Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України, яке забезпечує супровід та розробку підзаконних нормативно-правових актів, необхідних для реалізації Закону, а також забезпечує формування державної політики у сфері ведення та функціонування Державного реєстру майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією російської федерації проти України.

З повагою

Міністр

Денис МАЛЮСЬКА